

Conceptvs Chronographicvs De Concepta Sacra Deipara

Zoller, Joseph

Augustæ, Anno 1712

LX. Dominus custodit te ab omni malo, custodiat animam tuam Dominus:
Dominus custodiat introitum tuum, & exitum tuum. Psal. 120. v. 7. & 8.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-75950](#)

De Conceptâ Sacrâ Deiparâ.

CONCEPTUS LX.

§. I. Scriptura.

**414. Virgineæ MatrIs pVrVs Intro-
ItVs, eXItVs qVoqVe à Labe
CVstoDItVs.**

Psal. 120. v. 7. & 8. *Dominus custodit
Te ab omni malo, Custodiat animam tu-
am Dominus: Dominus custodiat introi-
tum tuum, & exitum Tuum.*

Psal. 50.
v. 7.

Prov. 20.
v. 9.

OMortalium in mundum hunc
immundum turpem *introi-
tum* ! quem foeda mox pec-
cati originalis macula ita comitatur ;
& coinquinat, ut concipientur filij
iræ, & victimæ inferorum. Fateri
equidem quivis nostrum, cum Davi-
de, cogitur : *Ecce enim in iniquitatibus
conceptus sum, & in peccatis concepit me
mater mea ! & quis potest dicere : mundum
est cor meum, purus sum à peccato ?* &c.
Sed neque *exitus*, materno ex utero,
suâ caret miseriâ ; *Quis enim nescit,*
*vix editum infantem, vehementissi-
mos inter matris parturientis dolores,*
mox suam, lachrymabilis clamore,
miseriam indicare, fædissimamque
sceleris appendicem inconsolabiliter
deplorare ?

Veruntamen non sic gloriissi-
ma Virgo Deipara, felix illa Beato-
rum parentum Joachimi, & Annae
progenies, quam *Dominus custodivit ab
omni malo*, animamque ejus conserva-
vit purissimam ; *Hæc enim verò non*
*in Nativitate tantum suâ, seu exitu ex
gratioso Matri utero, gratiâ plena,* ac
ab omnî labe reperiebatur immunitis,
*verùm etiam in ipso Conceptionis
introitu (privilegio nulliusquam alte-
ri concessio) purissima, & ab omni
maculâ penitus fuit à Domino custo-
dita. quod clare insinuâsse videtur*

magnum Ecclesiæ Lumen, S. Augu-
stinus, ijs verbis : *Hæc Virgine exceptâ,* L. de m.
fi omnes Sanctos, & Sanctas, cùm hic vi-
& gratia
c. 36.
verent, congregare, & interrogare possemus,
*utrum essent sine peccato ? unâ voce clamâ-
sent : si dixerimus, quoniam peccatum non
habemus, nos ipsos seducimus, & veritas
in nobis non est, &c.* Sola ergo MARIA,
ab omni malo custodita, de puro introitu,
exituque puro gratulari sibi his ver-
bis poterat : *In me gratia omnis via,* Ecccl. 11.
cujus pacificus fuit ingressus, nobis
interim humanam nostram, tam in
conceptûs introitu, quâm in exitu par-
tûs, miseriam nunquam satis ingemi-
scentibus. Hic in memoriam revo-
co, enormes, quas David fecerat ex-
pensas, in Templi illius splendidi
adornationem, quod Salomon post-
modùm, filius ejus, extruxit ; Has
ipsemet recensens, & populum ad
suppedanda liberaliter necessaria ad-
monens, ne cui id novum, ac super-
fluum videretur, causam ijs tantorum
sumptuum his verbis suggestit :
*Opus grande est ; neque enim homini prepa-
ratetur habitatio, sed DEO. id ipsum & mi-
hi de MARIA (quam Templum nuper
præstantissimum, Conceptu 42. de-
scriptissimum) puro introitu, & exitu re-
petere liceat, ac monere, ne cui mi-
rum, ac superfluum videatur, si adeò
se in Virginem hanc liberalem,
munificum, effusum, ac prodigum,
DEUS ostendit, ut tot in illam gratias
accumulârit, tot prærogativas in il-
lam contulerit, tantâ ejus animam
providentiâ ab omni malo custodierit :*
*custodierit inquam, non exitum so-
lum, sed & introitum, ab originali præ-
servando ; opus namque grande erat,* 1. Pauli
c. 24.
neque homini præparabatur habitatio, sed
*DEO ipsi ter Óptimo, Maximo. ex
quo non obscurè licet colligere, quod*
de

de hac solâ Numinis habitatione, nempe MARIA, intelligendum sit illud Psalmistæ: *Diligit Dominus portas Sion. si enim duas placeat portas constituere, si tam introitum, id est, conceptionem, quâm exitum, id est mortem velimus considerare, sanè nullius alterius puri hominis hæc duæ portæ custoditæ videntur; cùm introitus, quo in peccatis concipimur, odio dignus sit, & pretiosa tantum in conspectu Domini Mors (sive exitus) Sanctorum ejus: at verò Beatissimæ DEI Genitricis, per Sion significatae, ambas portas diligit, & custodit, tam illam, quâ absque peccati maculâ, per conceptionem, in vitam est ingressa, quâm eam, quâ vel ex utero materno in lucem, vel ex hoc mundo postmodum rectâ in Cœlum, per mortem est egressa. Placeat misericordissimo Numini, id nobis infelicissimis Adæ filijs concedere, ut quibus introitus per conceptionem plurimum fuit infaustus, ac propriâ in Adamo culpa, pessimè custoditus, saltem Beatus sit, MARIA intercedente, ex hac vitâ exitus, & felix ad æternam beatitudinem introitus*

§. 2. Authoritas.

415. S. ILDephonsVs, InnVens
Labe CarenteM.

1. *Quomodo Spiritu Sancto eam replete non sine peccato originali fuit, cuius etiam Nativitas gloria, in omni Catholica Ecclesiâ CHRISTI ab omnibus felix, & beata predicatur? Enim verò, si non beata esset, & gloria, nequam tam festiva celebraretur ubique, ab universis. sed quia tam solenniter colitur, constat ex auctoritate Ecclesie, quod nullis, quando nata est, subiacuit delictis, nec contraxit, in utero sanctificata, originale peccatum. Homil. 2. de purif. Virg.*
2. *Constat, illam ab omni peccato originali fuisse immunem, per quam non solum maledictio Matris Eve soluta est, verum etiam & benedictio omnibus condonatur. Ibid.*

3. *Beata Virgo, plena gratiâ, quantum aliena fuit à culpâ, Spiritu sancto in eâ cooperante, in totum extranea etiam fuit à maledicto primæ damnationis. Ibid.*
4. *Non enim libentes vobis verecundiam incutimus, charissime! qui non sine magno pudore de ijs loquimur, sed eximæ pietatis honorem vobis, & decus virtutis, Beatissimæ Virginis pudicitiam prædicare incorruptam, & incontaminatam, & ab omni contagione primæ originis confiteri alienam. Ibid.*
5. *In quâ vexilla virtutum micârunt, nullum peccatum primæ originis, ut cruciaretur, viguit. Ibid.*
6. *Propter quod uterus ejusdem Virginis per Arcam figuratur, quæ cuncta Sacramentorum arcana in se habuit: habuit enim panem vivum illum, qui de Cœlo descendit, habuit & legem testamenti novi, quia legislatorem genuit, in quo sunt omnes thesauri Sapientiae, atque Scientiae. Et ideo rectè Arca Sacramentorum DEI Virgo MARIA fuit, supra quâm sanè propitiatorium, & Cherubim hinc inde obumbrantia figurantur, quia MARIAE nullum extinsecus obrepit peccati contagium, sed intus omnis custodia legis. Serm. de Assumpt.*

§. 3. Ratio.

Integra CaVsa, aD bonVM 416.
neCessaria.

Juxta commune Philosophorum Axioma: Bonum ex integrâ causâ, malum ex quolibet defectu. Sed humanitas Christi est aliquid bonum, imò summum bonum, propter unionem Hypostaticam, & Beata Virgo est illius causa; cùm secundum humanitatem non agnoscat Patrem, bene verò Matrem. Ergo hoc bonum debet esse ex integrâ causâ. Atqui integra causa non adstrueretur huic bono, si in primo duntaxat instanti, causa hæc, nempe Beata Virgo, contraxisset labem originariam; quandoquidem fuisse diminuta naturæ bonis, & quod potissimum integratitudine causæ officit, bono integratatis, in primo instanti, spolia-

liata. Ergò, vel cum Nestorio blasphemā, humanitatem Christi esse malam (nam *malum ex quolibet defectu*) aut fateāre cum Ecclesiā, Beatam Virginem in primo instanti Conceptionis integerrimam, & dices *Bonum ex integrâ causâ*.

§. 4. *Historia.*417. Hosptiale, & Confraternitas
Instituta, In honore M
Deiparæ sine Labe.

Historiae loco haud immerito annotandum censeo, dignum æternâ memoriâ zelum Francisci Ximenij, Ecclesiæ Toletanæ Archi-Episcopi, in promovendo Deiparæ, sine labore Conceptæ cultu, ac honore, quem tūm vel maximè orbi manifestavit, cùm Toleti æquè, ac Compluti, splendidum, suis sumptibus, hospitale è fundamentis extruxit, amplissimisque fundavit redditibus, sub titulo, ac protectione Virginis immaculatæ conceptæ: in cuius præterea honorem Confraternitatem in dicto Hospitali instituit, quorum Confratrum id esse deberet officium: circuire nimirūm tribus vicibus, tam de nocte, quām vesperī, plateasque omnes, ac compita visitare, ut si quos invenissent, hospitium non habentes, cum omni eos humanitate, ac charitate, ob amorem immaculatæ Virginis introducerent, ijsdemque, omnī possibili studio, deservirent. quo pietatis officio, quantum sibi MARIAE patrocinium, tam Confratres illi omnes, quām devotissimus præfertim Archi-Præsul promeruerit, facile sibi quisque habebit persuasum, ac ipsemet experietur, si simile quodam charitatis opus, in honorem immaculatæ, quoconque demūm modo, proximo impendere studuerit.

*Ex Joann. Reinhardo Ziegler Conc. funeb.
& Calendar. Beata Virg. ad
diem 8. Nov.*

**

§. 5. *Symbolum.*

DVO pVnCta reCTIſſIMa. 418

Pendet ab extremis rectissima linea punctis,
Respondent medio punctula bina suo.
Sic geminum extreum (Mors, & Conceptio) puto
Virginis, illæsum, sicuti vita, fuit.

Ambulavit pes meus iter rectum. Eccli. c. 51. v. 20.

§. 6. *Antiquitas.*VasConIs FernanDII, nIMIa 419.
IaCtantIa.

TEmporibus illis, quibus in Hispaniâ cum Christianis promiscue habitabant Mauri, mutui frequenter invicem fiebant excursus. Cùm ergo in quodam hujusmodi certamine, pro capienda Maurorum Civitate, viriliter Hispani decertarent, strenuus quidam eques, Vasco Fernandez nomine, hostes generose infectando, omnes commilitones suos adeò translavit, ut per medias etiam hostium phalanges, ad certum pertigerit murum, cui chartam, majoribus litteris conscriptam, sequentis tenoris, nimium jačtabundus affixit: *Huc pervenit Vasco Fernandez.* Vedit forte anathema hoc alius quidam, ex hispanis militibus, qui ad simile postridie

ridiè certamen rediens, longè ultriùs, quām Vasco, penetravit, non quidem ex jactantiâ, sed tacito prorsus nomine, haud dissimilem chartam muro alicui affigens, his scriptam litteris: *Huc non pervenit Vasco Fernandez.*

Eundem planè in modum, cùm Sancti cuiusdam viri comendamus encomia, dicere solemus e.g. *Huc pervenit Augustinus*, ad gradum nimirūm, quo Doctorum Doctor, & Sanctorum Patrum magnus est Pater. quò pervenit Franciscus? pervenit ad impressa sibi Sacratissima Christi vulnera. quò Benedictus? pervenit, ut esset omnium Monachorum Pater, & Dux: imò eò pervenit, ut in mortalî etiamnùm vitâ, admitteretur ad ipsum DEI, omnia creantis, conspectum. quò Bernardus? pervenit ad tangenda ore suo ipsius Deiparae Sacratissima ubera, ex quibus diffluens lac in os ejus intravit, quò Paulus? ad tertium certè penetravit cœlum. quò Joannes? ad Christi ipsius pervenit pectus, & ad nomen filij Matris ejus. quin etiam ille alias Joannes quò pervenit? ad eam certè dignitatem, ut dicat DEI Filius: *Inter natos mulierum non surrexit major Joanne Baptista.* Matth. i. v. i i. cùm & in utero matris Sanctificatus fuerit: & hoc pervenit Joannes Baptista: *huc*

respectivè Evangelista: Paulus, Benedictus, Bernardus, Franiscus, &c. at cùm de Matre DEI, sine labe conceptâ loquimur, non debemus dicere: *Huc pervenit MARIA*, sed dicendum: *Huc nemo pervenit, quo MARIA*. vel si placet Chronographicè, dicere poterimus: *Q[uo]d V[erbi]o D[e]I para Concepta, n[on] Mo[nstru]o pervenit.* non Augustinus, non Franciscus, non Benedictus, non Bernardus, non Thomas, non Paulus, non Joannes Evangelista, non etiam pervenit huc ipsemet Baptista, licet post conceptionem, in utero sanctificatus. verbo, huc non pervenerunt omnes simul electi, tam terrigenæ, quām Cœlites, in unum conferti, ac congregati, ita ut omnium Sanctitas, gratia, ac celstido, si summâ unâ computetur, minimè quidem ad eum per ventura sit gradum, quem Virgo Deipara in suâ Conceptione purissimâ transcendent.

§. 7. Anagramma.

CatenaM, VeL Væ ADæ , 420.
sIne Labe, Ignoras!

Catenam, vel vae primi Adam tu ignoras!

Versio litteralis

Ave Maria, gratiâ plena, Dominus tecum.

De Conceptâ Sacrâ Deiparâ. CONCEPTUS LXI.

§. I. Scriptura.

421. DeIpara, In Ipso belli principio obVibrata.

Psal. 139. v. 8. *Obumbrâisti super caput meum, in die belli.*

Consultissimè p̄fissimus quondam Rex, ac Propheta David, tot bellis circumdatus, tot peri-

culis expositus, tot hostibus, tam exteris, quām intestinis, ad intercessionem quæstitus, Divinum frequenter postulabat auxilium, Cœlique protectionem implorabat, talia ad Dominum emittens suspiria: *A refrenatis dexterâ tuae custodi me, ut pupillam oculi: sub umbrâ alarum tuarum protege me!* Expertus enim verò sapè s̄p̄ius fuit, Cc 3 quām